

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudcem JUDr. Petrem Indráčkem v právní věci

žalobce: **T. R.**
t.č. Věznice Heřmanice, Orlovská 670/35, 713 00 Ostrava 13

proti
žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**
sídlem Křížová 25, 225 08 Praha 5

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 23. 5. 2018, o zamítnutí námitek a potvrzení rozhodnutí žalované ze dne 17. 4. 2018, o invalidním důchodu,

takto:

- I. Žaloba se **zamítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Rozhodnutím ze dne 23. 5. 2018 č. j. X žalovaná Česká správa sociálního zabezpečení zamítla námitky žalobce a potvrdila své rozhodnutí ze dne 17. 4. 2018, kterým zamítla žalobci žádost o invalidní důchod pro nesplnění podmínek ust. § 38 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů, neboť žalobce podle posudku Okresní správy sociálního zabezpečení v Ostravě ze dne 3. 4. 2018 není invalidní, neboť z

důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla jeho pracovní schopnost pouze o 25 %. Při svém rozhodování žalovaná vycházela z posudku o invaliditě vypracovaného Českou správou sociálního zabezpečení dne 14. 5. 2018, podle kterého je rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce zdravotní postižení uvedené v kapitole IX, oddílu A, položce 6b přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., pro které lékař České správy sociálního zabezpečení stanovil míru pracovní schopnosti 25 %.

2. Proti shora uvedenému rozhodnutí podal žalobce včasnou žalobu, ve které namítal, že v roce 1998 utrpěl popáleniny na 90 % těla, byl tři měsíce v kómatu a následně podroben plastickým operacím. V roce 2001 prodělal bakteriální endokarditis a v roce 2007 infekční endokarditis. V roce 2010 prodělal poruchu vědomí s tělovými křečemi. V rámci posuzování jeho invalidity docházelo k rozdílným hodnocením, kdy byl postupně uznán částečně, následně plně invalidním a v současné době není uznán invalidním v žádném stupni. Rozdílnému posouzení zdravotního stavu nerozumí zejména s přihlédnutím k tomu, že se jeho zdravotní stav postupem času zhoršuje. Posudkový lékař nepřihlédl ke skutečnosti, že jeho denní aktivity jsou značně omezeny a vzhledem k rozsáhlým jizvám na celém těle je omezena hybnost a není schopen plně vykonávat pracovní činnost. Trpí silnými bolestmi a následky má i dlouhodobé užívání léků na ředění krve. Žalobce se proto domáhá, aby napadené rozhodnutí žalované bylo zrušeno a žalovaná byla povinna o jeho žádosti znovu rozhodnout.
3. Krajský soud provedl důkaz napadeným rozhodnutím žalované ze dne 23. 5. 2018 č. j. X, připojeným posudkovým spisem žalobce vedeným u Okresní správy sociálního zabezpečení v Ostravě a posudkem posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí ČR (dále jen „PK MPSV ČR“) v Ostravě ze dne 31. 10. 2018 a poté dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
4. Z hlediska skutkových zjištění vyplývajících z připojeného posudkového spisu žalobce vzal v daném případě krajský soud za prokázáno, že žalobce podal žádost o invalidní důchod dne 31. 1. 2018. Na základě této žádosti posoudil zdravotní stav žalobce lékař pověřený vypracováním posudku pro Okresní správu sociálního zabezpečení v Ostravě dne 3. 4. 2018 se závěrem, že u žalobce nejde o invaliditu žádného stupně, neboť pokles pracovní schopnosti činí u něj 25 % podle kapitoly IX, oddílu A, položky 6b přílohy k vyhl. č. 359/2009 Sb.. Rozhodnutím ze dne 17. 4. 2018 žalovaná žádost žalobce o invalidní důchod zamítla. Žalobce proti tomuto rozhodnutí podal námitky, o kterých, jak shora uvedeno, rozhodla žalovaná žalobou napadeným rozhodnutím, přičemž vycházela z posudku lékaře České správy sociálního zabezpečení ze dne 14. 5. 2018, podle kterého činil pokles pracovní schopnosti žalobce podle kapitoly IX, oddílu A, položky 6b přílohy k vyhl. č. 359/2009 Sb. 25 %. Napadeným rozhodnutím pak žalovaná námitky žalobce zamítla a potvrdila své rozhodnutí ze dne 17. 4. 2018.
5. Jelikož rozhodnutí soudu v daném případě, kdy se jedná o dávku důchodového pojištění podmíněnou nepříznivým zdravotním stavem občana a jeho dochovanou pracovní schopností, je závislé především na odborném lékařském posouzení, vyžádal krajský soud odborný lékařský posudek PK MPSV ČR, pracoviště Ostrava, která je k podání tohoto

posudku povolána přímo ze zákona podle ust. § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., v platném znění. Z posudku této komise krajský soud zjistil, že vycházela při jeho vypracování ze zdravotní dokumentace žalobce vedené u Vězeňské služby České republiky, Věznice Heřmanice a z nálezů jejího lékaře MUDr. K. ze dne 15. 3. 2018, z výpisu ze zdravotní dokumentace praktické lékařky MUDr. P. ze dne 15. 6. 2018, z nálezů kardiologické a interní ambulance MUDr. M. ze dne 4. 1. 2018, 26. 1. 2018, 17. 7. 2018 a 19. 1. 2016, nálezů MUDr. K. ze dne 29. 10. 2013, z nálezů z interních vyšetření MUDr. K. ze dne 6. 12. 2017 a 31. 5. 2017, z nálezů neurologické ambulance MUDr. A. ze dne 23. 9. 2013, 17. 4. 2013 a 30. 5. 2013, z propouštěcí zprávy kardiologického centra FN Ostrava ze dne 31. 8. 2007, z propouštěcí zprávy neurologie Městské nemocnice Ostrava ze dne 3. 5. 2013, z propouštěcí zprávy z téže nemocnice ze dne 13. 7. 2007 a z úplné spisové dokumentace Okresní správy sociálního zabezpečení Ostrava. Jako rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce uvedla posudková komise zdravotní postižení uvedené v kapitole IX, oddílu A, položce 6b přílohy k vyhl. č. 359/2009 Sb., podle které stanovila míru poklesu pracovní schopnosti dolní hranicí rozmezí této položky, tj. 25 %. Rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu je u žalobce stav po náhradě aortální chlopně mechanickou protézou a plastice mitrální chlopně. Jedná se o dlouhodobou stabilizaci zdravotního stavu prokázanou opakovaným vyšetřením v kardiologické a interní ambulanci. Tento zdravotní stav není takového stupně závažnosti a rozsahu, aby umožňoval hodnocení dle položky 6c či 6d kapitoly IX, oddílu A přílohy citované vyhlášky. U žalobce se nejedná o žádný stupeň invalidity, je neschopen práce fyzicky nadměrné namáhavé a v nepříznivých klimatických podmínkách, je schopen práce ve své výuční profesi elektromechanika. Posudková komise dodala, že od roku 2012 není žalobce invalidní v žádném stupni, neboť jeho zdravotní stav je dlouhodobě stabilizován jak po stránce tělesné, tak i duševní. Pakliže žalobce poukazoval v žalobě na lékařské nálezy z roku 2013 a 2007, tyto pro posouzení jeho zdravotního stavu nemají posudkový význam s přihlédnutím k uvedené stabilizaci od roku 2012.

6. Krajský soud v souladu s ust. § 75 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen s.ř.s.) při přezkoumávání napadeného rozhodnutí žalované vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl dán v době rozhodování žalovaného správního orgánu. Přitom dospěl k závěru, že žalobce k datu vydání žalobou napadeného rozhodnutí 23. 5. 2018 nebyl invalidní. Podle ust. § 39 odst. 1 zákona o důchodovém pojištění je totiž pojištěnec invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 %. Podle odst. 2 téhož ustanovení, jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu I. stupně, jestliže poklesla nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu II. stupně a jestliže poklesla nejméně o 70 %, jedná se o invaliditu III. stupně. Pokles pracovní schopnosti u žalobce činil 25 % a tento závěr jednoznačně vyplývá z citovaného posudku PK MPSV ČR, pracoviště Ostrava, o jehož úplnosti, správnosti a přesvědčivosti nemá krajský soud důvodu pochybovat. Posudková komise posuzovala zdravotní stav žalobce ve složení z posudkového lékaře a dalšího odborného lékaře – internisty, tedy lékaře z oboru nemoci, která je uznávána jako dominantní v dlouhodobě nepříznivém zdravotním stavu žalobce. Její posudkový závěr je zcela shodný s posudky podanými posudkovými lékaři okresní správy sociálního zabezpečení i České správy sociálního zabezpečení v rámci řízení o námitkách žalobce. Při ústním jednání

krajského soudu žalobce uvedl, že posudek vycházel z dostupné zdravotní dokumentace a že netrpí žádným jiným onemocněním, než jak je uvedeno v diagnostickém souhrnu zdravotních omezení.

7. Jelikož u žalobce k datu 23. 5. 2018 nešlo o invaliditu v žádném stupni, žalovaná nepochybila, když napadeným rozhodnutím námitky žalobce zamítla a zároveň potvrdila své rozhodnutí ze dne 17. 4. 2018, jímž byla žalobci žádost o invalidní důchod zamítnuta.
8. Na základě výše uvedeného krajský soud v souladu s ust. § 78 odst. 7 s.ř.s. žalobu zamítl, neboť není důvodná.
9. Žádnému z účastníků nebylo přiznáno právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobce v řízení úspěšný nebyl a žalovaná na jejich náhradu nárok ze zákona nemá (ust. § 60 odst. 2 s.ř.s. a ust. § 118d zákona č. 582/1991 Sb., v platném znění).

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně ve lhůtě dvou týdnů od jeho doručení.

Podmínkou řízení o kasační stížnosti je povinné zastoupení stěžovatele advokátem, pokud stěžovatel sám nemá vysokoškolské právnické vzdělání.

Ostrava 10. ledna 2019

JUDr. Petr Indráček
samosoudce